

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום חמישי ג' כסלו תשפ"א | דף היומי בבלי: עירובין קב | דף הכולל: שבת קיא.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תקכ"ט עד סעיף ב'.
מוסר: אהבת חסד - וגדר המעשר' עד 'אבל להרמב"ן'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער השמחה עד 'וצריך אדם לחקור'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

בזכות מסירות הנפש של אמא: סיפורו המרגש של עולה מאתיופיה | "ואז, בהשגחה פרטית מיוחדת – התעלפתי..." | "אני בטוח שהמהרש"א נוסע אתם באניה", אמר ה'חזון איש' | 2022

הסיפור היומי

"כשראיתי את המבנה הבנתי מיד שאסור לי להיכנס לשם. אמא הרי תמיד הזהירה אותי על כך, וכשגרנו בין הגויים, למרות הסכנה נשמרתי מכך מכל משמר. אז דווקא כאן, בארץ היהודים, אכנס למקום כזה?!"

סיפורו המרגש של העולה מאתיופיה שלא יותיר אתכם אדישים

שאסור לי להיכנס אליו. אמא הרי הזהירה אותי באלפי אזהרות. כשגרנו בסודן, בין הגויים, בסכנה ובפחד, נשמרתי מכך מכל משמר, ודווקא כאן, בארץ היהודים, אכנס למקום כזה?! היה לא תהיה! הרמתי את ידי לשמים וביקשתי מה' יתברך שיציל אותי מזה. המארגנים נכנסו למבנה, ולנו אמרו שנמתין עד שנוכל להיכנס. עברה חצי שעה, ועדיין הדבר לא התאפשר. כך חלפה שעה ועוד שעה, עד שהמארגנים התייאשו והמשכנו הלאה.

זה היה מוזר, הביקור תוכנן עם הגורמים המתאימים. אבל אני ידעתי שהכל בגללי. ה' שמר עלי שלא אכנס למקום טמא. זה הכוח של אמא שלי, שבמסירות נפש שמרה עלינו בסודן שלא נלך למקומות כאלו.

אני בטוח שמסירות נפש זו עמדה לי, שבהמשך זכיתי והקב"ה פתח לי את הלב ואת הראש וזכיתי להתקרב ולחזור בתשובה. היום אני גר בבני ברק ונשוי לאשה חרדית יראת שמים מאתיופיה. חסדי השם כי לא תמנו.

(גיליון 'השגחה פרטית')

נולדתי בעיר סודן שבאתיופיה. רוב היהודים בסודן גרים במרוכז בקצה העיר, אבל משפחתי התגוררה במרכז העיר, ובגלל האנטישמיות ששררה ברחובות היינו צריכים להסתיר את יהדותנו - ליד הנוצרים להיחשב כנוצרים וליד המוסלמים להיחשב כמוסלמים, כשבעצם אנחנו לא זה ולא זה. כשאחי נולד היה פחד גדול שמא ילשינו שעורכים לו ברית מילה. בחסדי השם, הוא נולד מהול.

הוריי לא ידעו הרבה על יהדות, אבל דבר אחד אמא שלי הזהירה אותי תמיד: לא להיכנס לבתי תיפלה של גויים. לא למסגדים ולא לכנסיות. חלילה וחס. אנחנו יהודים! אסור לנו להיכנס למקומות הטמאים הללו.

כאשר עלינו ארצה שיכנו אותנו ביישוב כרמל שליד חיפה. קיבלתי מקום בפנימיה ולמדתי בבית ספר שאין לו כל זיקה ליהדות. יום אחד ערכו לנו טיול מיוחד להכרת האזור, ולקחו אותנו לכל מיני אתרים, ביניהם גם אתר משוקץ - הכנסייה הנוצרית באזור.

כאשר ראיתי את הבניין והצלמים שבחוץ הבנתי מיד שזה מקום

"סליחה, אדוני המרצה", נשמע קול מקצה האולם. "פרסמתם שבסדנה תגלו את הסוד כיצד להיות עשיר. והנה אני יושב כאן ושומע בלבולי ראש"... המהומי הסכמה נשמעו בקהל. "אני רוצה לספר לכם סיפור קטן", הרגיע המרצה את הציבור הגועש

לחלום זה דבר מצויין, אבל השאלה היא מה עושים אחרי שמתעוררים | הדרך לחורף מוצלח

"התחלתי לשאול אותו ולרדת לפרטים הקטנים של מאורעות אותו יום. התברר לי שמדי חצי שעה-שעה הם שינו את התכנית ואת יעד הנסיעה. הם התחילו לנסוע לכיוון דרום, אחרי חצי שעה אמר משהו שבעצם זה לא שווה, אם כבר נוסעים ברכב פרטי עדיף לנצל את ההזדמנות ולטייל בדרום הגולן. כשהגיעו לשם, טען ידען מהחבורה שכבר עדיף לחזור ולהיכנס לצפת... והסוף ידוע - לסיכומה של אותה הנסיעה מצאתי אותו אחרי מעריב מסתובב ולא מצליח להבין מה 'אוכל' אותו מבפנים.

"אבל האמת היא" - הגביה המרצה את קולו - "שלא היתה לו בכלל סיבה להיות מדוכדך. מילא אם הם היו מתכננים יעדים, להיכן הם רוצים להגיע, ומשהו בדרך היה מסתבך - היתה להם לכאורה סיבה להיות מאוכזבים. אך במקרה שלהם, בכלל לא היתה להם תכנית. לא השתבש כאן כלום, כי לא היה כלום..."

וכאן חזר המרצה לאותו שואל:

"אפשר לברר אצלך כמה נקודות?" שאל. משהנהן הלה בחיוב, המשיך המרצה ואמר: "ראשית ברצוני לשאול - האם כל יום אתה חולם להיות עשיר?"

- לא כל יום ממש, אבל בעיקרון זהו חלום חיי".

"ומה אתה עושה כשאתה מסיים לחלום, מסתובב לצד השני וממשיך לישון?" שאל המרצה בציניות-מה.

- "רק מה אעשה? הרי עדיין אין לי את המיליון הראשון כדי להתחיל", הגיב השואל ברצינות.

"אם כך, כדאי שתפסיק בהקדם לחלום..." סיים המרצה, ואז פנה לציבור ואמר:

"ברור שלפני הכל צריך לחלום ולשאוף להיות עשיר, אך התנאי לזה הוא - יעד ברור ותכנית מוגדרת איך נעשה זאת. ישבתי כבר מול הרבה אנשים שטענו באוזניי: 'אתה הרי יודע כמה אני רוצה להיות עשיר'. אך כשרציתי לשמוע איזו תכנית הגיונית ומעשית יש להם, הם כמו בלעו את לשונם.

"הסוד הראשון", המשיך המרצה, "הוא פשוט לתכנן יעד הגיוני ותכנית מעשית. בהמשך הסדנה נלמד איך לבנות נכון את היעד: יעד כללי, יעד שנתי, חצי שנתי. אך מה שברור הוא, שכדי להצליח חייבים קודם הכל יעד ותכנית".

היה זה בתקופה האחרונה, באחת הסדנאות תחת הכותרת: "הסוד - להיות עשיר". המרצה הנכבד האריך להסביר בטוב טעם ודעת, שכדי להיות עשיר צריך לשאוף 'לעשות הרבה כסף', ולבנות תכנית ויעד איך להגיע לזה, כשהוא מסביר ומוכיח שבלי זה אין סיכוי שנהיה עשירים אי-פעם בגלגול הזה.

"סליחה, מרצה יקר", נעמד משהו בשורה השלישית. "פורסם במודעות שבסדנה נשמע את הסוד כיצד להיות עשיר. אני אישית כבר חולם שנים להיות עשיר ועדיין זה לא קרה. עכשיו אני יושב בסדנה ושומע בלבולי ראש..."

המהומי הסכמה נשמעו בקהל.

"טוב, אז אני רוצה לספר לכם סיפור קטן", הרגיע המרצה את הציבור הגועש. מי לא אוהב סיפור? הקהל השתתק אפוא והאזין לסיפורו של המרצה.

"היה זה בחודש אב האחרון, בימי החופש. באחד הלילות אחרי מעריב פגשתי את ידידי. מיד קלטתי שעפעס... משהו לא נראה טוב אצלו. כרגיל אני מכירו כאדם שהחיוך לא יורד מפניו, אפילו בטעות, וכאן נראה היה שהאף שלו נוטה כלפי מטה..."

"הכל בסדר? ניסיתי לדובבו. בתחילה ניסה להתחמק. 'ברוך השם, ברוך השם'. כמו כולם, מחכים לסיום החופש'. אך הרגשתי שזה לא זה.

אני לא רוצה 'לחפור' לך, אמרתי, אבל אולי אוכל לסייע במשהו?"

"היה לי היום סיפור מוזר", החל ידידי לדבר בהיסוס מה, 'והאמת היא, שעדיין אינני מצליח לקלוט בדיוק מה קרה כאן, ומדוע. במה דברים אמורים? - כבר זמן רב מדברים אצלנו בבית על תוכנית לימי החופשה - לשכור רכב ליום אחד ולצאת עם כל בני המשפחה ליום טיול שלא יישכח'.

"יצאנו. במשך כל היום ראו הילדים הרבה-הרבה נופים מדהימים, הרכב גמא קילומטרים ושתה הרבה-הרבה דלק... אך עם כל זאת, בסיומו של יום הם יצאו בהרגשת תסכול. הם חשים שלא הספיקו כלום יחסית ליום השלם שהם שרפו בישיבה ברכב. אני די מאוכזב מכך, ובעיקר לא מבין מה השתבש כאן? איך ייתכן שאחרי יום שלם של טיול יוצאים בהרגשה שכזאת? האם זו בעיה בטיול, או בעיה במשתתפי הטיול, שאינם יודעים להיות מרוצים? - סיים ידידי את דבריו.

חורף ארוך לפנינו. ארבעה חודשים וחצי עד פסח. כל אחד רוצה להרגיש בסיום החורף שהוא ניצל את החודשים הללו והתקדם בלימוד וידיעת התורה. איך עושים את זה? יש הרבה פרטים בדרך להצלחה - חברותא, שיעור מתאים, לימוד שליבו חפץ, סיכום ושינון כסדר, מסגרת מבחנים מדרבנת, ועוד ועוד. אך התנאי הראשון הוא - יעד ברור ותכנית מוגדרת. מה אנו

רוצים להספיק בחורף שלפנינו וכיצד אנו עושים זאת? אין כמו התכניות והמסלולים השונים של 'דרשו', כדי ליצור את אותה תכנית הגיונית, את היעד הברור ואת הדרך ההדרגתית להגיע אליו. ההספקים המוגדרים והמבחנים החודשיים והתקופתיים עשויים בעז"ה להביא כל אחד ואחד אל היעד הנכסף של ידיעת התורה.

(גיליון 'תלמודו בידו', בעלזא, מס' 4, הובא במאמר מאת הרב פנחס זרביב שליט"א בספרו 'למעשה')

שיג ושיח - באדיבות 'ארחות יושר'

**הוסיף השואל ושאל את רבינו שליט"א:
"הרי המילה 'תינוק' היא בגימטריה 566. א"כ
כמה עלי לתרום - 556 דולר? 5,560 דולר?
או אולי 55,600 דולר? וכן הלאה..."**

הזראות, הדרכות ומעשים ממורן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, אשר נרשמו ע"י נכדו נאמן ביתו הרה"ג ר' אריה קניבסקי שליט"א שנצטווה, ותרם סכום הגון ביותר לתלמוד תורה עבור שכר לימוד של כמה ילדים נזקקים, ובתוך חודש זכה לישועה! והנה היום, לאחר שנתיים, פגש היהודי הנ"ל את חברו ושמע ממנו על צרה דומה. כבר כמה שנים הוא מצפה להיפקד, אך הישועה מאחרת לבוא... סיפר לו על מה שנעשה עמו ועל עצת רבינו שהתקיימה, ותכף מששמע החבר על הסגולה הנ"ל ביקש אף הוא לקיימה. הוא פנה לאותו תלמוד תורה על מנת לסדר את אותו 'הסדר' שעשה חברו, אך קודם לכן ביקש לקבל את ברכת רבינו, וכן לשאול איזה סכום עליו לתת. רבינו שליט"א בירכו, והשיב שיתן סכום כמנין 'תינוק'. הוסיף השואל ושאל: הרי מנין 'תינוק' הוא 566, א"כ כמה לתת? - 556 דולר, או 5560, או 55600, וכן הלאה... השיב רבינו שליט"א ואמר: "ככל שיתן יותר, כך תהיה יותר ברכה!".

השאלה המעניינת הבאה, נשאלה אמנם לאחרונה, אך תחילתה לפני שנתיים ימים. היה זה יהודי אמיד תושב חו"ל שנכנס אל רבינו שליט"א לפני שנתיים כשעל פניו עננה ודאגה. עשר שנים עברו מאז התחתן, אך עדיין לא זכו הוא ורעייתו להיפקד בזש"ק, כל יום שעובר והבית עודנו ריק ממלא את לבם בצער וביגון. "מה אני יכול לעשות בשביל לזכות לילדים?" שאל את רבינו שליט"א. רבינו שליט"א השיבו כך: במדרש (במדבר רבה פי"ד) כתוב על הפסוק באיוב 'מי הקדמני ואשלם', "א"ר תנחום ב"ר אבא, מי שאין לו נכסים ועושה צדקה וגמילות חסדים, מי שאין לו בנים ונותן שכר סופרים ומשנים וכו' - אמר הקב"ה: זה הקדים וקיים מצותי עד שלא נתתי לו במה לקיימן, צריך אני לשלם, ליתן לו ממון ובנים, שיהיו קוראים בספרים". מבואר במדרש, אמר רבינו לאותו יהודי, שסגולה לזכות בילדים היא לשלם שכר לימוד בחיידר של ילד יתום או עני שאין מי שישלם עליו. תעשה כך ותזכה לילדים! סיים רבינו את עצתו וברכתו. ההמשך המשמח לא איחר מלהגיע. אותו יהודי עשה כפי

התפרסם ב'טליושר' *6881 - קו התוכן של ארגון 'ארחות יושר'

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

התחלתי להתבונן ולחשוב איזה סיפור השגחה משלי אני יכול לשלוח, כדי שאזכה גם אני לחזק את עם ישראל. ואז לפתע שמתי לב, שהמצב בו אני נמצא - הוא בעצם השגחה פרטית מיוחדת! ואשמח לשתף בו את הקוראים...

בכל מצב ומאורע אפשר למצוא את יד ההשגחה - אפילו בהתעלפות פתאומית שמתרחשת בדיוק בזמן ובמקום המתאימים | מונולוג מחזק מפיו של יהודי מתמודד

מצב קשה ומייאש.

התחלתי את סדרת הבדיקות הראשונה, ומרוב חולשה התעלפתי באמצע הבדיקה. בעקבות העילפון העבירו אותי למחלקה נירולוגית כדי לבדוק את הסיבה לכך. המומחה במחלקה רשם דו"ח חמור, והורה לערוך לי את כל הבדיקות במקום אחד! וכן לזרז ללא כל שיהוי את הבדיקות. כמו כן הורה לסדר לי מקום בבהילות בבית הרפואה הגדול ההוא, שכן מדובר במצב חירום...

אז מה קרה כאן בעצם? אמנם אני חלש, והתעלפתי, אבל הקב"ה תיזמן את ההתעלפות בדיוק בזמן הנכון, לא רגע לפני ולא רגע אחרי, שכן רק הוא יתברך יודע עד כמה אני תשוש ואין לי את כוחות הגוף והנפש להתרוצץ בסדרת הבדיקות...

אנו למדים מכך שכל אדם בכל מצב, אם רק ירצה הוא יכול למצוא את ההשגחה הפרטית שיש במצבו ולשמות, במקום להתאונן ולבכות. גם אני יכול להתלונן על מצבי, אבל אני בוחר לראות את הטוב שבכל דבר. ותאמינו לי, רואים הרבה ניסים, וכל התהליך עובר עם חיוך במקום דמעות שרק מורידות את הרוח והחוסן, גם שלך וגם של הסובבים אותך...

(מכתבו של בעל המעשה, פורסם בטיב הקהילה)

תקופה ארוכה שאני סובל מבעיה רפואית מסויימת, ולצורך הטיפול טסתי לחו"ל כדי לעבור סדרת בדיקות. בעודי ממתין לתשובות המליצו לי מומחים לעבור לבית חולים יותר גדול ויותר מתמחה בתחום שלי, אך גם לשם כך יש להמתין תקופה עד שיתפנה מקום עבורי.

בשבת קיבלתי חוברת שמאגדת בתוכה מספר עלונים ובתוכם גם את 'טיב הקהילה'. קראתי בשקיקה ובהנאה את העלון כהרגלי כל שבוע בארץ, וכאשר קראתי את מדור 'טיב ההשגחה' התרגשתי מאוד והתחלתי להתבונן ולחשוב איזה סיפור השגחה אני שולח למדור למען אזכה גם לחזק את עם ישראל בסיפור השגחה משלי.

לפתע שמתי לב שהמצב בו אני נמצא הוא בעצם השגחה פרטית מיוחדת! ואשמח לשתף בכך את הקוראים.

כפי שסיפרתי, אני ממתין לבית החולים הגדול יותר שיקבל אותי, וכהכנה עלי לערוך סדרת בדיקות מקיפות. הבדיקות הללו נערכות על פני חודש וחצי, כמעט כל יום בדיקה או שתיים במקומות שונים ובמחלקות שונות, חלקן במרחק עשרים דקות נסיעה, חלקן בכלל לא מאושרות ומי יודע מתי יאושרו. במילים אחרות: עלי להיטלטל ממקום למקום בעודי חלוש עד מאוד, וזה

יומא דהילולא

כשנפל הספר בפעם השלישית, הבין רבינו כי יש כאן איזה אות משמים. הוא פתח את הספר לעיין בו, ואז, באותו רגע נפרצה לפתע הדלת ומספר שוטרים פרצו פנימה...

לקראת יומא דהילולא של רבינו המהרש"א זצוק"ל - שיחול ביום השבת הבעל"ט ה' בכסלו

אחת הלשין עליו גוי אחד שהוא מבזה את יראתם, וכהוכחה הוא הביא את העובדה שבכל לילה הוא יושב ולומד עד השעות הקטנות של הלילה, ורק בליל 'ניטל' הוא אינו לומד, וזאת בוודאי כדי לבזות את אותו האיש, ועל כן יש להעניש את הרב בחומרה, ואתו גם את כל הקהילה היהודית.

הרה"ק רבי מרדכי חיים מסלאנים זצוק"ל היה מספר, שכשהיה המהרש"א הוגה בתורה היה קושר את שערות ראשו למעלה, כדי שאם תפול עליו תנומה בעת לימודו ימשכו שערותיו, וכך המשיך בתלמודו... רבינו המהרש"א לא היה נוהג ללמוד בליל 'ניטל' כנהוג. פעם

ירדו לעומקם של דברים, והיום לא מעיינים כלל במהרש"א...
 וסיפור מופלא סיפר על כך מרן הגאון הגדול רבי נתן גשטטר
 צוק"ל, אודות יחסו של החזון איש ללימוד המהרש"א:
 בתקופה שאחרי השואה היו מגיעות לארץ אניות מעפילים,
 והאנגלים היו אורבים להן ושולחים אותן חזרה או כולאים את
 הפליטים בקפריסין. פעם הגיעה אניה גדולה עם כמה מאות
 יהודים מהונגריה, ושלחו שליחים למרן החזון איש שיתפלל
 אליהם שלא יאונה להם כל רע.
 נענה החזון איש ואמר: "בהונגריה לומדים גמרא עם מהרש"א,
 אם כן בטוח אני שהמהרש"א מתלואה איתם בנסיעתם, ובודאי לא
 יארע להם שום מכשול!"

(גיליון 'מתיקות הדף היומי')

החליטו אנשי הכמורה לשלוח אליו בליל 'ניטל' שוטרים כדי
 לבדוק אם אכן הוא אינו לומד.
 בלילה ההוא ישב רבינו המהרש"א בבית ועסק בספרי
 חשבונותיו, ולפתע נפל ספר מהמדף. הוא הרים את הספר, נשקו
 והחזירו לארון. עברו כמה דקות, ושוב נפל הספר מהמדף. רבינו
 קם שוב ממקומו, הרים את הספר, נשקו בחרדת קודש והחזירו
 למדף. כשנפל הספר בפעם השלישית, הבין רבינו כי יש כאן איזה
 אות משמים, והוא פתח את הספר לעיין בו.
 באותו רגע, כשרבינו יושב ומעיין בספר, נפרצה הדלת
 והשוטרים נכנסו. כאשר ראו שהרב יושב ולומד, התנצלו בנימוס
 וביראת כבוד ויצאו כלעומת שבאו.
 מרן החזון איש היה מחשיב מאוד את לימוד המהרש"א, והיה
 מתאונן שבשנים עברו היו לומדים גמרא עם מהרש"א וממילא

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

הטעות הנפוצה שבה עלולים להיכשל 'נציבי תלונות הציבור'...

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

טועין בענינים אלו. שאם נגנב להם חפץ, ויש להם על אחד חשד,
 אומרים לטובי העיר שיש להם על אחד דברים הניכרים, והם
 מכים ועונשין שלא מן הדין כדי שיודה. ובאמת הוא שלא כדן.
 דלו יהא דדברים ניכרים הוא כמו ראייה לעצם המעשה, וטובי
 העיר חשיבי כמו בית דין - הלא צריך שידעו מתחילה שנגנב, וגם
 עדים להדברים הניכרים, או שהם בעצמם יראו וכו'.

הדוגמה שנותן ה'חפץ חיים' מתאימה לסיטואציות דומות
 בימינו. אם לא ב'טובי העיר', אז במורים, מנהלים, מדריכים או
 כל מי שממונה על סדר ציבורי כזה או אחר, שמישהו בא להתלונן
 לפניו על זולתו שעשה לו כך וכך. גם אם הלה תומך את טענותיו
 בכל מיני סימנים ברורים - אין לנו כל היתר לקבל את דבריו
 כאמת גמורה. כי הרי לא ראינו בעינינו את הסימנים הללו. ואין
 לנו אלא 'לחוש' בלבד ולנסות לברר את האמת.

ההלכות הנלמדות בימים אלו עוסקות באופנים שונים שבהם
 מותר להאמין ללשון הרע, וביניהם, כאשר יש 'דברים הניכרים'
 שהסיפור אמת. דוגמה ל'דברים הניכרים' כתב החפץ חיים
 (באמ"ח כלל ז' מהלכות לשון הרע סוף ס"ק ב), שאם המספר
 סיפר את הלשון הרע בפני הנידון, והנידון מנסה לתרץ את עצמו,
 וניכר מתוך דברי התנצלותו שהדבר הוא אמת, מותר להאמין
 ולקבל את דברי הגנאי.

בין הסייגים הרבים שיש להיתר זה, מדגיש החפץ חיים כי
 כל ההיתר הוא רק למי שראה את ה'דברים הניכרים' במו עיניו,
 או לבית דין שקיבלו עדות על הדברים הניכרים הללו. אבל אם
 יבוא מישהו ויספר דבר גנות על פלוני, ויחזק את אמיתות דברים
 ב'דברים ניכרים' שראה - אין כל היתר להאמין לו על כך.
 ולפי זה, מעורר ה'חפץ חיים' וכותב: "ומזה תראה כמה אנשים

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מדוע התעקש הגרש"ז אויערבאך זצ"ל להישאר תחת מטרייתו של נער בר מצוה?

עירובין קב

אוהל עראי הוא

חפצו, ואחר כך ללכת ברגל, כדי לא להטריח אדם! כמה אנשים אנחנו מכירים שהיו מתנהגים כך? זהו "אדם כי יקריב" - קודם כל להיות אדם!

פעם אחת הלך רבי שלמה זלמן זצ"ל ברחוב הפסגה, וגשם חזק התחיל לרדת. רבי שלמה זלמן ראה בחור צעיר מישיבה קטנה מתקרב אליו עם מטריה קטנטונת של ילדים. הבחור ביקש מרבי שלמה זלמן להיכנס אתו תחת המטריה שלו. רבי שלמה נכנס מתחת למטריה, אבל המשיך להירטב כמקודם. המטריה הקטנה, מעל שני אנשים, לא הועילה כמעט כלום כנגד הגשמים העזים. פתאום עצר רכב, והנהג הזמין את רבי שלמה זלמן: "כבוד הרב, הכנס ואקח אותך לישיבה".

אמר לו הרב: "לא, לא, אני הולך עם הבחור הזה".
הבחורים ראו את ראש הישיבה מגיע כשהוא כולו רטוב. שאלו אותו: "כבוד הרב, למה לא רצה הרב לעלות לרכב?"
אמר להם: "ראיתי שלבחור הצעיר הייתה הנאה מכך שהוא לקח אותי תחת המטריה שלו. עדיף היה לי להירטב, ולא לפגום בהנאה שלו..."

זה גדול הדור - לחשוב על ילד, על כל אדם. לשמח כל אדם. קודם תהיה "אדם", אחר כך תתפלל!

(יחי ראובן)

רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, על אף שהיה אדם גדול, ומכיון שהיה אדם גדול - היה עניו מאד. פגשתי אותו, מספר הגאון ר' ראובן קרלנשטיין, פעמים רבות באוטובוס, יושב בעונה גדולה, מוציא ספר תהילים קטן וקורא. הוא היה גדול הדור לא רק בתורה, אלא גם במידות. הוא היה "אדם" שלם.

מטעם הישיבה רצו לשלוח לו מונית או רכב עם נהג, להביאו לישיבה. היה עליו להגיע מ"שערי חסד", שם גר כל ימיו, עד ישיבת "קול תורה" בשכונת בית וגן, וזה קשה. בפרט היה הדבר קשה בשנות זקנותו. היה עליו ללכת ברגל מ"שערי חסד" עד "מחנה יהודה", לחכות לאוטובוס, בשרב או בקור ובגשם, ולאחר מכן לנסוע באוטובוס הצפוף עד "בית וגן". הוא לא הסכים לקבל רכב צמוד ולא הסכים למונית. כל חייו היה מגיע באוטובוסים לישיבה. פעם אחת, כשהגיע לתחנה ברחוב הפסגה והיה צריך לרדת, ראו התלמידים שהיו אתו באוטובוס, שהוא לא יורד. הוא נסע עד התחנה האחרונה בבית וגן, וחזר ברגל לישיבה. הם לא הבינו, ושאלו אותו לאחר מכן: "כבוד הרב, תורה היא וללמוד אנו צריכים, מדוע לא ירד הרב אתנו בתחנה שליד הישיבה?" אמר להם הרב: "אני ישבתי ליד החלון, ולידי ישב יהודי עם סלים. לא רציתי להטריח אותו שיקום עם הסלים".

איזו דרך ארץ! הוא היה מוכן להמשיך לנסוע, להתרחק ממחוז

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

24
שעות

להתקשר לתורה

מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב מאיר שפרוך שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב חיים שמרלר שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/11

הרב אליהו אורנשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב יצחק לובינשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

הרב אריה זילברשטיין שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב אפרים סגל שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הר' אברהם פוקס הי"ו
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב מרדכי שלמה פריינד שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1 3 1

הרב אריה זילברשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/5

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

שמיעת ניגוני החזנים בתפילת יום טוב: עבודת ה' או הנאת הגוף?

מאריכים בניגונים נאים, אין ניגונים אלו נחשבים לא 'לה' ולא 'לכם'; ומה גם, שאסור להתענות ביום טוב - כמו בשבת - עד לאחר חצות היום.

והריקודים ב'הקפות' בשמחת תורה, למרות שיש בהם גם הנאה גשמית, הרי הם נכללים ב'חציו לה', כיון שנעשים לכבודה של תורה.

[ש"ע תקכט, א, משנ"ב א, ושעה"צ ב; ביאורים ומוספים דרשו, 1 ו 3]

נאמר בתורה לגבי חג שמיני עצרת: "עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לְכֶם", ואילו לגבי שביעי של פסח נאמר: "עֲצַרְתָּ לִּי אֶלְהֵיךָ". ודרשו חכמינו ז"ל, שבכל יום טוב, יש גם 'לה' אלקיך' וגם 'לכם', ובלשון חכמים: "חציו לה' וחציו לכם", כלומר, חצי היום יוקדש לה', לתורה ולתפילה, וחציו השני - להנאות הגוף, כגון אכילה ושתייה. ולפיכך, אין להאריך בתפילת יום טוב עד לאחר חצות היום, כדי שיספיקו לקיים גם את ה'חציו לכם'. ואף אם החזנים

באיזה אופן מקיימים 'סעודה שלישית' ביום טוב?

לעומת זאת, בשבת ישנה חובה לאכול שלוש סעודות פת, ואילו ביום טוב, אין חובה לאכול אלא שתי סעודות. אולם, ראוי לאכול דבר מה במקום סעודה שלישית, ולפחות להוסיף תבשיל בסעודת הבוקר כנגד סעודה שלישית. ויש שנהגו לאכול ביום טוב סעודה שלישית של פת, ואף סעודה רביעית - 'מלוה מלכה' - במוצאי היום.

[סעיף א, ס"ק ג-ה, יא ויג וביה"ל ד"ה לכבדו וד"ה ממנחה]

יום טוב שווה לשבת לענין דיני הסעודות, ושאר דיני הכבוד והעונג. ומהם: הרחיצה במים חמים בערב היום, לבישת בגדים נקיים שאינם מלבושי חול, קידוש על היין, 'לחם משנה', שתיית יין בסעודה, ואכילת בשר; וכן ההימנעות מדיבורי חול, מאכילת 'סעודת קבע' בערב היום ממחצית השעה לפני זמן 'מנחה קטנה' ואילך, ומעשיית מלאכה 'דרך קבע' מזמן תפילת מנחה ואילך, (ראה במקורות).

מה נכלל בהוצאות שבת ויום טוב שאין להן קצבה?

שהוא מאמין בדברי חז"ל אלו. והוצאות ראש חודש וחול המועד, אף הן בכלל זה.

ותשלום עבור חשמל כשר לשבת וליום טוב, הוא בכלל ההוצאות להן קצבה; אבל הוצאות חריגות שאינן מצורכי השבת המובהקים - יש אומרים שאינן נכללות בהוצאות שאין להן קצבה, ויש חולקים, (וראה במקורות).

[משנ"ב תקכט, ב; ביאורים ומוספים דרשו, 5-6]

חכמינו ז"ל אמרו, שההכנסות שיש לאדם לצורך הוצאותיו עבור פרנסת ימי החול - קצובות מראש השנה למשך כל השנה; ולכן יש להיזהר שלא להוציא יתר על המידה ביום אחד, כיון שמפחית בכך את ההוצאות שיוכל להוציא בימים האחרים. אבל הוצאות שבת, יום טוב, ולימוד התורה של הבנים - אין להם קצבה, ואם מוציא מעט - יתנו לו מן השמים הכנסה נמוכה עבורם, ואם מוציא הרבה - יתנו לו הכנסה גבוהה עבורם; בתנאי

* מי שלא עשה 'עירוב תבשילין', ובישל ביום טוב לצורך שבת שלאחריו, התבשיל מותר באכילה. ויש אומרים, שאם בישל במזיד, התבשיל מותר רק במקרה שאין תבשיל אחר לשבת. ואם הבישול נעשה בדרך 'הערמה', דהיינו, שבישל ביום טוב לצורך השבת באופן שנראה כאילו מבשל לצורך יום טוב - התבשיל אסור באכילה למבשל ולבני ביתו עד למוצאי השבת.

* לדעת השולחן ערוך, לא תיקנו עירוב חצרות ליום טוב; ולדעת הרמ"א, תיקנו עירוב חצרות אף ליום טוב, כדי להתיר טלטול חפצים שלא לצורך היום.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר להשתמש ב'דוד שמש' ביום טוב?

הברז מטעם זה. ויש אומרים שפתיחת הברז מותרת מטעמים אחרים. ויש אומרים שאם ישנה אפשרות להשתמש לפני סוף החג בכל המים שייכנסו לדוד ויתבשלו, מותר לפתוח את הברז; אך אם אין אפשרות להשתמש בהם, וכגון בשעה הסמוכה לשקיעת החמה, אסור לפתוח את הברז.

[ביאורים ומוספים דרשו, תקג, 16]

בעת פתיחת ברז מים המחובר לדוד שמש, נכנסים אל הדוד מים צוננים בכמות המים החמים היוצאים מהדוד, ומתבשלים בחום המים שבדוד. ונחלקו הפוסקים בנוגע לפתיחת הברז ביום טוב, במקרה שבו אין צורך בחימום המים הנכנסים עבור יום טוב: יש אומרים שמכיון שהמים הנכנסים מתערבים במים הקיימים, והוא משתמש ביום טוב גם במים שנכנסים ומתבשלים, מותר לפתוח את הברז. ויש אומרים שלא ניתן להתיר את פתיחת

הלוח היומי

ג' בכסלו | רבי ירוחם פישל ב"ר אהרן יהודה אריק זצ"ל, אב"ד אוזיראן-פולין ומרביץ תורה בוינה

היום הוא יו"ט במגילת תענית: "בתלתא בכסלו איתנטילו סימוותא מן דרתא", פירושו: בג' בכסלו הוצאו הפסלים מן העזרה. שבנו היוונים פסלים בעזרה וכשגברה יד בית חשמונאי בטלום והוציאום משם, ואותו היום עשאוהו יו"ט. ביום זה בשנת תס"ג, אירע נס ההצלה לגאון בעל ה"פני יהושע" רבי יהושע פלק זצ"ל, שבעקבותיו הוציא לאור את ספרו החשוב, (רבי עוד בהקדמת הספר).

יארצייט:

תרפ"ה: רבי ירוחם פישל ב"ר אהרן יהודה אריק זצ"ל, אב"ד אוזיראן-פולין ומרביץ תורה בוינה, בהוראת רבי ישראל מטשרטקוב נכתב על מצבתו "פה נגנו ארון הקודש וס"ת עמו..."

תרמ"ז: רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר יצחק טברסקי זצ"ל, האדמו"ר מסקורא.

תשנ"ה: רבי משולם יששכר ב"ר צבי הירש אשכנזי זצ"ל, האדמו"ר מסטאניסלב-אלעסק.

תשנ"ה: רבי שילה ב"ר יצחק רפאל זצ"ל, אב"ד בי-ם ורב שכונת קריית משה, בעל משכן שילה.

עצה לחיזוק הבטחון

כתב ה"חפץ חיים": העיצה לחזק נפשו בענין הבטחון, שיתבונן תמיד על זמן העבר מימי חייו, כמה חי עד כה, ובחסד ה' לא היה חסר לו אפילו יום אחד מאכילה ושתייה ומלבוש וכדומה, ואם כן מה לו לדאוג, מסתמא כשם שעזרו השי"ת ברחמיו עד כה, יעזרנו גם כן מעתה ולהבא.

(נפוצות ישראל להח"ח פרק ז)

נשתדל שלא לדאוג כיצד נסתדר בעתיד שהרי כשם שה' עזר לנו עד היום הוא יעזור לנו בעתיד

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il